

MANIFEST OCTUBRE TRANS VALÈNCIA 2025

Valencià

**Aquest mes tots els temors del sistema eixim a
fotre.**

Els octubres són els mesos de lis trans, lis travestis, lis travelos i tot cos subaltern. Des del 2007 la campanya per la despatologització trans okupa l'espai al colonialisme nacionalcatòlic per cridar mil i una vegades que no estem malaltis, **que la nostra malaltia no és ser trans.**

Fins al 2016 l'OMS ens considerava trastornades, però, què ha canviat? Quantis de nosaltres anem al metge sense por? Soc prou dona per a ells? Prou home? Les no binàries haurem de continuar mentint? Podré fer-me la mastectomia sense hormonar-me? No me la faran per ser grossi? Podré hormonar-me si tinc depressió, ansietat, TLP, en definitiva, per ser bogi?

El control del sistema mèdic sobre els nostres cossos és una mirada que compartim totis, ja siguem cis, inter o trans. Un dolor i una por que ens travessa. Un sistema de cures que ens expulsa, a persones trans, a grossis, a bogis, a racialitzades... La seua mirada cis, binària, grassofòbica, colonial i cordista retalla la nostra esperança de vida, ens emmalaltix.

Els ens emmalaltixen amb el seu diagnòstic de disfòria, travestisme de doble rol, incongruència de gènere... Diran que les persones trans reproduïm els rols de gènere, però és el jutge, és el metge, el psicòleg i el psiquiatre qui imposa una única forma de ser trans. **Exigim que es respecte la nostra autodeterminació de gènere. Volem viure tranquil·lis.**

El govern criminal de Mazón ha despenalitzat les teràpies de conversió. Diuen que podrem acudir a elles lliurement. Qui collons acudeix lliurement a una tortura psicològica? Us torneu a tacar les mans de sang. Claveu les vostres creus a casa vostra, traueu-les dels col·legis i de les nostres infàncies.

No ens convertireu.

Se'ns nega l'espai públic. Se'ns expulsa. Se'ns recorda diàriament que som monstres quan ens criden, xiulen i agredixen pel carrer. **Però els carrers foren, són i seran sempre nostres.** I serem monstres, perquè la seua bellesa normativa no la volem. La trencarem i construirem una bellesa on capiem totis.

No podem més amb la violència i agressions cap a nosaltres, en especial cap a les transfem; amb el vostre maltractament en la Sanitat pública, amb les vostres lleis trànsfobes.

No volem més terfes al món, ni més invisibilització de les persones no binàries.

No volem més racisme, lgtbifòbia, grassofòbia, capacitisme ni cordisme.

La nostra eufòria, la nostra felicitat i el suport mutu és la nostra venjança. Enfront d'aquest capitalisme colonial individualista atroç, estar unidis és la nostra major arma.

A vegades som fortis, a vegades som dèbils. Però mai més estarem solis. Som més que tots ells. Tenim amiguis, aliadis, companyis que ens donen la mà i llancen pedres amb i per nosaltres.

Ací està la resistència trans!
No ens mires, transiciona!

MANIFIESTO OCTUBRE TRANS

VALENCIA 2025

Castellano

Este mes todos los temores del sistema salimos a joder.

Los octubres son los meses de les trans, les travestis, les travelos y todo cuerpo subalterno. Desde el 2007 la campaña por la despatologización trans okupa el espacio al colonialismo nacionalcatólico para gritar una y mil veces más que no estamos enfermes, **que nuestra enfermedad no es ser trans.**

Hasta el 2016 la OMS nos consideraba trastornades, pero, ¿qué ha cambiado? ¿Cuántes de nosotres vamos al médico sin miedo? ¿Soy lo suficientemente mujer para ellos? ¿Lo suficientemente hombre? ¿Les no binaries tendremos que seguir mintiendo? ¿Me dejaran hacerme la mastectomía sin hormonarme? ¿No me la harán por ser gorda? ¿Podré hormonarme si tengo depresión, ansiedad, TLP, en definitiva, por ser loque?

El control del sistema médico sobre nuestros cuerpos es una mirada que compartimos todes, ya seamos cis, inter o trans. Un dolor y un miedo que nos atraviesa. Un sistema de cuidados que nos expulsa, a personas trans, a gordes, a loques, a racializades... Su mirada cis, binaria, gordofóbica, colonial y cuerdista recorta nuestra esperanza de vida, nos enferma.

Ellos nos enferman con su diagnóstico de disforia, travestismo de doble rol, incongruencia de género... Dirán que las personas trans reproducimos los roles de género, pero es el juez, es el médico, el psicólogo y el psiquiatra quien impone una única forma de ser trans. **Exigimos que se respete nuestra autodeterminación de género. Queremos vivir tranquilos.**

El gobierno criminal de Mazón ha despenalizado las terapias de conversión. Dicen que podremos acudir a ellas libremente. ¿Quién coño acude libremente a una tortura psicológica? Os volvéis a manchar las manos de sangre. Meted vuestras cruces en vuestra casa, sacadla de los colegios y de nuestras infancias.

No nos convertiréis.

Se nos niega el espacio público. Se nos echa. Se nos recuerda diariamente que somos monstrues cuando nos gritan, silban y agreden por la calle. **Pero las calles fueron, son y serán siempre nuestras.** Y seremos monstrues, porque su belleza normativa no la queremos. La romperemos y construiremos una belleza donde quepamos todes.

No podemos más con la violencia y agresiones hacia nosotres, en especial hacia las transfem; con vuestro maltrato patologizante en la Sanidad pública, con vuestras leyes tránsfobas.

No queremos más terfas en el mundo, ni más invisibilización de las personas no binaries. No queremos más racismo, lgtbifobia, gordofobia, capacitismo, ni cuerdismo.

Nuestra euforia, nuestra felicidad y el apoyo mutuo son nuestra venganza. Frente a este capitalismo colonial individualista atroz, estar unidos es nuestra mayor arma.

A veces somos fuertes, a veces somos débiles. Pero lo que nunca estaremos es solos. Somos más que todos ellos. Tenemos amigos, aliadas, compañeros que nos tienden la mano y lanzan piedras con y por nosotros.

Aquí está la resistencia trans!
No nos mires, transiciona!

